

# اخلاق فلسفی

ترجمه عمام الدین خان

ضمیر انسان و سلطه آن بر نفوس

علمای اخلاق و فلاسفه ضمیر را بر دو نوع تقسیم نموده اند، اول ضمیر نفسی، دوم ضمیر ادبی و اخلاقی. خواص و ماهیت ضمیر اول عبارت از درک اشیائیست که در نفوس ما حادث میشود از قبیل افعالات و احساسات و افکار و فائزات، ماهیت دوم حالتیست در نفوس که بواسطه آن نفس حکم مینماید بخیر و شر از اعمال و نیات. وظیفه اول تمثیل دور ناگوی میباشد که آن عبارت است از دور هنبه و مخبر و ازین باعث ضمیر قسم اول در حیوانات هم وجود دارد. اما ضمیر صاحب قصد و اراده و سیله حل و عقد ضمیر اخلاقی است، زیرا که ضمیر اخلاقی یک قاضی مسموع - الحکم میکنم بوده و استطاعت دارد که تجاوز کند از نفوس هایان بنفس غیر، مثیله ضمیر اخلاقی آمر و ناگهی حکم و پیش اقیان الموقعي و قدره که تصدیق دور افعال نیک و سوده آرامی و استراحت می یابد و مقدمه از فعل ذمته صاحب خود را توییخ و سر زنش همینهاست. هکذا این ضمیر قدرت دارد که غیر را بهبود فضائل یار ذائل احترام یا تحفیز نماید بدون اینکه شخص غائب ازین حکمیکه در خفا بر علیه او صادر گردیده مشعر مگردد. باز هم فلاسفه ضمیر اخلاقی را بر دو نوع تقسیم نموده اند: - قسم اول ایجادی میباشد که وظیفه آن قبل از وقوع فعل از انسان شمرده میشود. قسم دوم سلبی و عاطفه وی است و از او ظاهر نمیشود مگر بعد وقوع فعل و قسم اول شامل میشود بر دو دوره (آ) تمیز خیر و شر و ایصال نمودن یعنی هر دو (ب) استمرار مساوات راجع به بیش گرفتن طریق خیر و اجتناب گردن از طریق شر و وقوع آن. اما



پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی  
پرستال جامع علوم انسانی



ضمیر قسم عاطفه وی از ایجاب بدل قریبتر میباشد زیرا که این ضمیر محتوی انفعالات عاطفه وی مثل آرامی و سرور بعداز عمل خیر و نا آرامی و سرزنش بعداز عمل شر میباشد، این اعمال اگر چه سلبی است مگر اسکنرا برای او آثار باززده دیده میشود مثلیکه مجبور میکند مجرم را اعتراف نمودن به جریمه خود و باعث برای قوبه و اذابت و ندامت گنهگاران میگردد. درین ضمیر نفس و اخلاق فرق دیگری هم وجود دارد که قابل اعتقاد باشد. فرق مذکور این است که ضمیر نفس دائم العمل است زیرا که به تمام احساسات زندگی لامقطع متأثر میشود. اما ضمیر اخلاقی حرکت عمل را جز درستیکه برینکی یا بدی و بایت مطلق حکم شود ندارد، ازین بعثت ضمیر اخلاقی بعض اوقات عامل و بعضی متوقف میباشد.

### آراء علماء راجع به ضمیر:

آراء فلاسفه و علمای اخلاق و تربیه راجع به تعریف ضمیر بطور مختلف میباشد سبب این اختلاف بر اساس ~~جهشی~~<sup>که از طرف صاحب</sup> ~~مذهب~~<sup>تعریف</sup> فلسفه وضع گردیده مذهبی میباشد زیرا که آراء علماء ~~تحلیل~~<sup>علوم</sup> ~~و تعریف~~<sup>و تأثیر</sup> ضمیر متفق با آراء علمای عقلیه که معتقد بوجود اسرار ربانی در فوس اسان اند نیست. لذا بعضی از بن آراء و افکار را بغير المفات به نظام تاریخی آن طور ایجاد زیان میکنم و بعد ازان هرمذهبی را که بقین بر حقیقت آن داریم تعقیب بنماییم. کانت (۱) فیلسوف معروف الهانی گفتہ است که ضمیر یک شعاع نور است که از نزد قوه مطلقه غیر محدوده علیا بسوی قوه مقیده محدود هبوط کرده است و این نور فرماده و رهنمای قوه مذکور بر جادة قویم و معتدل میباشد و هکذا این نور زائل گفته شده تاریکی های

(۱) فیلسوف شهر آلمان که در سن ۱۷۲۴ تولد و در سن ۱۸۰۴ وفات کرده است

زندگی است . . . .

فیلسوف مذکور عقل انسان را دو قسم نموده و قسم اول را عقل نظری و بنا فکری نامیده و این قسم خاص با دراک عالم محسوسات ظواهر و حکم نمودن بر آن میباشد . کانت میگوید که این قسم عقل امکان اندیاع و گمراهی را دارد زیرا فرستادگان آن که عبارت از حواس است در وقتیکه تبلیغ مدرکات را پذیر مینماید در گمراهی و فربیب واقع میشود و بلاشبه حکمیکه تأسیس آن بر گمراهی باشد گمراهی است .

کانت درین نظریات فلسفی خود خوبی غلو نموده و آثار فلسفی خود را در تاریکی های شدید و پیچید کی های زرف داخل نموده حتی که شاگرد او شوینه هاور مجبوراً عتراف نموده است به از جمله معنیات آثار فلسفی او عاجز است ، چیز هایی که کانت درین پیشگفتگه ایمت این است ( اگر حواس یک صورت از صور غیر واقعی را ادراک نماید حتماً مطابق آن صورت تغییر میکند ظرف و مکانیکه بر جمیع اشیای جبات محافظ میباشد و همچنین متغیر میشود به تغییر ظرف و مکان حکمیکه بر جمیع اشیای متصوره شده باشند ) زیرا این سبب وجود این احکام ازین نوع آن ادراک مخصوصی نمیباشد هر چیزی که حکم این قسم عقل بر چیزیکه باشد معتقد علیه نخواهد بود ) و اما قسم دوم عقل را ( کانت ) مسمی بعقل عملی و یا نظر عملی نموده است کانت میگوید که خاصه این عقل عبارت از قیام نمودن انسان بادای تکالیف و واجبات بوده و در وظیفه خود از خطأ معصوم و از اندیاع بعید میباشد ، زیرا که این عقل محکوم حواس ضعیف که معروض گمراهی است نمیشود و این عقل از نور اعلی مقتبس میباشد والبته که این نظریه در اصل جوهر خود با فکار و آراء اخلاقیون اسلامی متفق میباشد اگر ماباراء (۱) ( ابن مسکویه

(۱) فیلسوف شهر اسلامی و اخلاقی بزرگ متوفی ۴۲۱ هجری

که از عمدۀ ترین اخلاقیون اسلام میباشد رجوع کنیم میبینیم که این فاضل مجموعه ملکات و قوای انسانی را به طبقه بختلاف تقسیم نموده است: اول قوه ناطقه و عاقله، دوم قوه سبیله و غصیله، سوم قوه شهوانیه و بیهیمه و این دانشمند جزم نموده باشند که قوه ناطقه و عاقله یک شعاع نورانی است که الله تقدس و تعالی جل جلاله به نفس بشر آنرا عنایت نموده است و بسبب این نور انسان محل تکلف و مستحق نواب و عقاب و مصدر تفکر و تمیز گردیده است.

فیلسوف موصوف تصریح نموده که این قوه موافق باصل طبیعت خود بطرف خبر کلی و جمال حقيقی میباشد داشته و افزایش کلی و قبح افراط هایی بود و میگوید که اگر از انسان کدام فعل مخالف میباشد و خواهش قوه عاقله صادر شود فعل عذ کویر بد و قوه اخیر غصیله و بیهیمه که بر اراده قوه عاقله جهاد نموده و بحکم آن خضوع اسکرده اند نیست نموده میشود. این مسکویه ۸۰۰ سال قبل از کانت این نظریه خود را قائم نموده است و باید گفت که این فیلسوف شهیر در وضاحت فکر و سهولت عبارت و سلاپشت احیلویه ای که انت تفاوت میباشد والبته کانت در تقسیم قوه ناطقه بعقل عملی و نظری و رتعین اسناد خاصه ای هر یک منفرد دارد.

بعضی از علمای اروپائی آگر چه این نظر بات کانت را تنقید مینهایند ولی معهدی اینکار نمایند درین نظر به تقسیم قوه ناطقه او بعقل عملی و نظری علی الرغم نقادین بطرف کانت میباشد. استهزأ و نقادی هایی که از طرف بعض دانشمندان اروپائی بر علیه کانت میشود دو سبب دارد: یکی آنکه آثار کانت خیلی مفصل و پیچیده است و دوم آنکه نقادین از فهم و ادرائی نظریات کانت در تقسیمات قوای عاقله عاجز آمده اند، نگارندۀ در نقطه اول با نقادین هتفق میباشد زیرا که در آثار فلسفی و اخلاقی من حيث اسلوب و عبارت و مقصد و فکر مفصل و پیچیده

زندگی است . . . .

فیلسوف مذکور عقل انسان را دو قسم نموده و قسم اول را عقل نظری و با فکری نامیده و این قسم خاص با دراک عالم محسوسات ظواهر و حکم نمودن بر آن میباشد . کانت میگوید که این قسم عقل امکان اندکاع و گمراهی را دارد زیرا غرستادگان آن که عبارت از حواس است در وقتیکه تبلیغ مدرکات را پیش مینماید در گمراهی و فربیب واقع نمیشود و بالاشبه حکمیکه تأسیس آن بر گمراهی باشد گمراهی است .

کانت درین نظریات فلسفی خود خیلی غلو نموده و آثار فلسفی خود را در تاریکی های شدید و پیچید کی های زیف دا خال نموده حتی که شاگرد او شوینه ها را مجبوراً عتراف نموده است ( از جمله عضلات آثار فلسفی او عاجز است ) چیز هایی که کانت درین باب گفتند است این است ( اگر حواس یک صورت از صور غیر واقعی را ادراک نماید حتماً مطابق آن صورت تغییر میکند ظرف و مکانیکه بر جمیع اشیای جبات محاط میباشد و همچمن متفقیر هشود و به تغییر ظرف و مکان حکمیکه بر جمیع اشیای متفقور شده باشد ) زیرا که سبب لوجود این احکام ازین نوع آن ادراک مخصوصی میباشد ( مطابق عکس احکام اسلامی ) این قسم عقل بر چیزیکه باشد معتمد عليه نخواهد بود ) و اما قسم دوم عقل را ( کانت ) مسمی بعقل عملی و یا نظر عملی نموده است کانت میگوید که خاصه این عقل عبارت از قیام نمودن انسان با دای نکالیف و واجبات بوده و در وظیفه خود از خطا معصوم و از اندکاع بعید میباشد ، زیرا که این عقل محکوم حواس ضعیف که معروض گمراهی است نمیشود و این عقل از نور اعلی حقیقت میباشد والبته که این نظریه در اصل جوهر خود با فکار و آراء اخلاقیون اسلامی متفق میباشد اگر هایزاراء ( ۱ ) ( این مسکوبه

( ۱ ) فیلسوف شهیر اسلامی و اخلاقی بزرگ متوفی ۲۱ هجری

که از عمدۀ ترین اخلاقیون اسلام میباشد و جو<sup>ع</sup> کنیم میبینیم که این فاضل مجموعه ملکات و قوای انسانی را به طبقه مختلف تقسیم نموده است: اول قوۀ ناطقه و عاقله، دوم قوۀ سبیعه و ساغنه، سوم قوۀ شهوانیه یا بهمیه و این دانشمند جرم نموده باشند که قوۀ ناطقه و عاقله یک شاعع نورانی است که الله تقدس و تعالی جل جلاله به نفس بشر آنرا اعماقت نموده است و بسبب این نور انسان محل تکلف و مسخره نواب و عقاب و مصدر تفکر و تمیز گردیده است.

فیلسوف موصوف تصریح نموده که این قوۀ موافق باصل طبیعت خود بطرف خیر کلی و جمال حقيقی میباشد و از شر کلی و قبح لغرت مینماید و میگوید که اگر از انسان کدام فعل مخالف میباشد و خواهش قوۀ عاقله صادر شود فعل مذکور بدوقوۀ اخیر سفیه و بهمیه که بر اراده قوۀ عاقله جمله نموده و بحکم آن خضوع نکرده اند نسبت نموده میشود، این مسکویه ۸۰۰ صد سال قبل از کانت این نظریه خود را قائم نموده است و باید گفت که این فیلسوف شهیر در وضاحت فکر و سهوات عبارت از <sup>پیشگاه اسلوب از کلیات متاز</sup> میباشد و البته کانت در تقسیم قوۀ ناطقه بعقل عملی و نظری او تعیین <sup>آنها</sup> از خاصه هر یک هنر را منفرد دارد.

بعضی از علماء او و پائی اگر چه این نظریات کانت را تنقید مینمایند ولی «بعد از نگارنده درین نظریه تقسیم قوۀ ناطقه او بعقل عملی و نظری علی الرغم نقادین بطرف کانت میباشد، استهزأ و نقادی هائیکه از طرف بعض دانشمندان اروپائی در علیه کانت میشود دو سبب دارد: یکی آنکه آثار کانت خیلی معضل و بیچیده است و دوم آنکه نقادین از فهم و ادراک نظریات کانت در تقسیمات قوای عاقله عاجز آمده اند، نگارنده در نقطه اول با نقادین متفق میباشد زیرا که در آثار فلسفی و اخلاقی من حيث اسلوب و عبارت و مقصد و فکر معضل و بیچیده

و قاریکمتر و خفی تر از آثار کانت دیده نشده و اما چیز یکه تعلق به تقسیم عقل  
بشر دارد مثیلیکه کانت گفته است با او همنواهی باشم اگرچه من قسم اول را به ذهن  
مذعن للحواس و ثانی را به ضمیر یا به صوت اعلی خفی هسمی میکنم.

اما عالم معروف اجتماعی فرانسوی (ژان ژاک روسو) گفته است که ضمیر  
قوای نورانیه ایست که الله تقدس و تعالی اور ادراين جسم کشیف ظلمانی نهاده است  
تاظلمت جسم به نور و ضلالت آن به هدایت مبدل شود. مفهوم ضمیر نزد این  
فلسفه معاپر عقل بوده و به عصمت و ثبات از عقل مقابله میباشد و ضمیر بین انسان  
و کائنات حیه دیگر حد فارق است و در ظاهر این دو ای  
بین انسان و حیوان تنها عقلی کافی نیست زیرا که عقل معروض خطای با و گمراهی  
بوده و ضمیر از سهو و خطای عاوی است.

کلماتیکه ژان ژاک روسو ضمیر را به عنوان خطاب نموده این است: - ای ضمیر  
ای قوه فطریه، ای محیزادی جاوده، ای صدای آسمانی، ای هادی موتفق به هدایت  
ای قائد اعلی برای موجود جاهان مخدوشان، ای قاضی مسموع الحکم که امرت در  
نمیز خبر و شر معروض ضلالت در گونه هیچ نگلیشیدن ای نور یکه تو محقق نهودی وجود  
صله و رابطه بمنده را به الله تعالی، ای ضمیر توجوهر اعلی هستی در طبیعت انسان، توئی  
عنصر فضیلت در اعمال انسان، اگر نمی بودی مشعر نمی شدم بفارقیکه هارا بلند نموده از  
صنوف حیوانات به صفوف انسانیت، مگر بواسطه فارق محزن که نقل میدهد هارا  
از خطابه خطا و از گمراهی به گمراهی و آن عقل و فهم مزعزع بی تقر و زبات است  
تعالیم ژان ژاک روسو در معاصرین و در اشخاص ما بعد او تائیر شدید نموده تا اینکه  
(جا کوبی) راجع به ضمیر گفته است اگر شخص سوال کند که خیر کلی چست؟  
جواب آسانتر ازین نیست که بگوئیم (ضمیر) زیرا که قلب انسان حاوی وحی

صادق و معموم هیجاشد تا باوضاحت قام به محتویات خود بدانند که خیر کلی است  
مگر ضمیر.

زعمای مدرسه (اسکانلیند) راجع به ضمیر گفته‌اند که ضمیر حاسه است  
از حواس معروفة انسانی.

ومثیلکه سائر حواس انسان مرئیات و محسوسات و مسموعات را فرق و تمیز هینما برده  
ضمیر نیز تمیز خیر را از شرمیکند. راجع باین تعریف علمای دیگر تنقید و اعتراضات  
نمودند زیرا که بشمار آمدن ضمیر در جمله حواس دیگر طرفداران این مذهب را  
در حیرت می‌اند از دیگر این که حواس معروفة در خطای و ضلال می‌افتد و مساق  
باین نظریه باید ضمیر مثل حواس دیگر کاملاً صحیح و کاملاً در خطای است. هکذا  
درین صورت باید انسان در مقادیل اوامر ضمیر و تحریر و هتر دد و در هر امر تابع احکام  
و جدالی باید قادر اسکنر او قات از خطایها و گمراهی بر کنار باید و علاوه تو  
نمایور بین نظریه باید که حیوانات نیز دارای شناخت باشند تا از اعمال نیک برای  
حیوان است راحت و در هر قاعده کارهای خوبانی خوبانی را موزد تو سخ و سرزنش  
فراردهد و این حاسه را باین تخصیص دادن این جیج بالا مر جیج است و بنا بر دلیل  
منطقی مدامیکه ضمیر حاسه شمرده می‌شود چیزیکه بر حواس اطلاع می‌شود بالا فرق  
بر ضمیر نیز اطلاع آن جائز است باانکه مشاهدات عکس این نظریه و فکر است  
و بنا برین دلائل رأی و نظر مدرسه اسکانلیند قابل تصدیق نمی‌باشد.

